

Č. j.:
MHMP 1302086/2025
Sp. zn.:
S-MHMP 1237345/2025

[REDACTED]
[REDACTED]
Vyřizuje:
Mgr. Jan Jankovec
Počet listů/stran -0-
Datum: 18.12.2025

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní, v souladu s ustanoveními § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, coby odvolací správní orgán, přezkoumal na základě odvolání právnické osoby [REDACTED], rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8, odboru občansko-správního, vydané dne 10.10.2025, pod sp. zn.: MCP8 645706/2025, SZ MCP8 357619/2025, OSO R 899/25, v části týkající se přestupku, z něhož byla uznána vinnou, a rozhodl v odvolacím správním řízení takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v části týkající se přestupku, z něhož byla obviněná uznána vinnou, zrušuje a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Odůvodnění

Svrchu uvedeným rozhodnutím Úřad městské části Praha 8, odbor občansko-správní, (dále jen „nalézací správní orgán“) uznal právnickou osobu [REDACTED], (dále jen „obviněná“) vinnou ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku porušením nočního klidu podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZNP“), kterého se měla dopustit dne 06.06.2025 v čase 22:00 až 24:00 hodin ve vnitrobloku Kasáren Karlín v Praze 8, kde provozem občerstvení a zpřístupněním vnitrobloku veřejnosti měla způsobit koncentraci většího počtu bavících se lidí na místě, čímž mělo dojít k rušení nočního klidu v blízkém domě na adrese Praha 8, Vítkova 7.

Za spáchání tohoto údajného přestupku nalézací správní orgán uložil obviněné podle § 5 odst. 3 písm. b) ZNP jako správní trest pokutu ve výši 2.500,- Kč a spolu s tím jí podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2.500,- Kč.

Zároveň s tím nalézací správní orgán přestupkové řízení vedené proti obviněné ze spáchání stejného přestupku, kterého se měla dopustit dne 12.06.2025, zastavil podle ustanovení § 86 odst. 1 písm. c) ZOP, neboť spáchání tohoto přestupku nebylo obviněné prokázáno.

Proti tomuto rozhodnutí nalézacího správního orgánu v části týkající se přestupku, z jehož spáchání byla uznána vinnou, podala obviněná odvolání, v němž navrhovala, aby rozhodnutí nalézacího správního orgánu bylo zrušeno a řízení pro pochybnosti zastaveno. Takový svůj návrh odůvodňovala tím, že rozhodnutí mělo být vydáno na základě subjektivních výpovědích zasahujících strážníků městské policie, nevypovídajících nahrávek a zaujatých svědeckých výpovědí. Spolu s tím obviněná namítala, že rozhodnutí nemá vyplývat ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu a nemá být ani zřejmé, v čem vlastně mělo spočívat rušení.

Magistrát hlavního města Prahy, coby odvolací správní orgán, tak přezkoumal v plném rozsahu soulad rozhodnutí nalézacího správního orgánu v napadené části a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dospěl k těmto zjištěním a závěrům.

1. *Ustanovení § 20 odst. 1 ZOP zakládá, že právnická osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu.*

Ve výše citovaném výroku o vině napadeného rozhodnutí nalézací správní orgán rozhodl, že obviněná se přestupku měla dopustit porušením nočního klidu provozem občerstvení a zpřístupněním vnitrobloku veřejnosti.

Toliko z odůvodnění napadeného rozhodnutí potom bylo možno zjistit, že nalézací správní orgán za osoby, jejichž jednání posoudil jako jednání přičitatelné obviněné ve smyslu shora citovaného ustanovení, považoval osoby, které měly způsobit „kumulaci“ lidí ve dvoře, které měly prostor dvora zpřístupnit a nabízet různá „lákadla“ v podobě stánkového prodeje.

Jak vyplývá z výše citovaného ustanovení, tak ke vzniku odpovědnosti právnické osoby za přestupek je nutno prokázat jednání fyzické osoby, které mělo porušit právní povinnost uloženou obviněné, a které je stanoveným způsobem přičitatelné obviněné právnické osobě.

Z výroku (a potažmo ani z odůvodnění) napadeného rozhodnutí však podle odvolacího správního orgánu nelze vůbec zjistit (a přezkoumat), jaké určité fyzické osoby měly podle nalézacího správního orgánu provozem občerstvení a zpřístupněním vnitrobloku veřejnosti způsobit „kumulaci“ lidí ve dvoře, a jejichž jednání by tak mohlo být obviněné přičitatelné podle výše citovaného ustanovení § 20 odst. 1 ZOP.

Přitom v přezkoumávaném řízení nalézací správní orgán například zjistil, že osobou odpovědnou za provoz ve vnitrobloku bývalých Kasáren v předmětnou dobu měla být za obviněnou její zaměstnankyně [REDACTED]

2. *Ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "SŘ"), zakládá správním orgánům povinnost v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*

Ve smyslu tohoto ustanovení by tedy správní orgány v části odůvodnění svých rozhodnutí měly vždy výslovně označit podklady, na jejichž základě rozhodovaly, následně tyto podklady řádným způsobem hodnotit (tj. jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu) a dále (mimo jiné) vyložit důvody a úvahy vedoucí k užitému právnímu hodnocení věci.

Z předloženého spisu odvolací správní orgán zjistil, že obviněná v rámci ústních jednání vznesla řadu námitek.

Obviněná tak například namítala, že vnitroblok kasáren má být veřejný prostor, kde každý může využít osazené lavičky pískoviště či sportoviště bez povinnosti užívat jejich nabízené služby. Dále v tomto ohledu poukazovala na to, že stánky s občerstvením se provozují do 23 hodin, i když v souladu s tržním řádem je takový provoz umožněn až do 24 hodin.

Jak však vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak s těmito námitkami obviněné se nalézací správní orgán v rozporu se svrhu citovaným ustanovením vůbec nevypořádal.

Přitom odvolací správní orgán takové námitky obviněné považuje za důvodné. Jestliže nalézací správní orgán za jednání, kterým měl být porušen noční klid považoval jednání ve formě provozu občerstvení a zpřístupnění vnitrobloku, byl tak povinen prokázat, že taková jednání jsou jednání protiprávní a vůbec způsobila takové rušení způsobit.

3. Na druhou stranu námitkou obviněné namítající, že v řízení provedené nahrávky předmětného rušení nemají žádný hluk prokazovat, se nalézací správní orgán zabýval a posoudil ji jako oprávněnou. Nicméně v tomto ohledu považuje odvolací správní orgán za vadné, že nalézací správní orgán následně dále nevyložil, pro jaké důvody navzdory tomu, že tyto nahrávky neměly rušení nočního klidu prokazovat, nakonec rozhodl, že k porušení nočního klidu mělo dojít.

4. Dále lze z odůvodnění napadeného rozhodnutí zjistit, že nalézací správní orgán se při svém rozhodování zabýval i námitkami obviněné týkajícími se výčtu opatření, které obviněná měla učinit proti možnému rušení nočního klidu (spolupráce s policií a akustikem, zřízení kontaktního spojení, zamezení pohybu lidí v místech, kde má dvůr přiléhat k sousedícímu bytovému domu, zřízení ochranky, která má zamezit vstupu lidí, kteří by mohli působit rušení nočního klidu), když přijímání takových opatření posoudil jako okolnost polehčující obviněné při volbě druhu a výměry správního trestu.

Ustanovení § 21 odst. 1 ZOP zakládá, že právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.

Ve smyslu tohoto ustanovení tak nalézací správní orgán byl povinen vyložit důvody či úvahy, na podkladě, kterých dospěl k závěru, že takové úsilí, které obviněná měla vynaložit, aby přestupku zabránila, není právě takovým liberačním důvodem, nýbrž toliko polehčující okolností.

Pro shora uvedené tak odvolací správní orgán dospěl k závěru, že rozhodnutí nalézacího správního orgánu v napadené části je nutno posoudit jako rozhodnutí nevycházející ze spolehlivě zjištěného stavu a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Odvolací správní orgán tak byl nucen toto rozhodnutí v dotčené části zrušit a předmětnou věc nalézacímu správnímu orgánu vrátit k novému projednání a rozhodnutí, v jehož rámci bude povinen odstranit shora uvedené nedostatky a znovu rozhodnout.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 SŘ nelze dále odvolat.

v z. JUDr. Martina Staňková

vedoucí oddělení právního

podepsáno elektronicky

Mgr. Pavel Štefaňák

ředitel odboru živnostenského a občanskosprávního

Magistrátu hlavního města Prahy